

Gyümölcsoltó Boldogasszony 2020. március 25.

1./ Az angyali üdvözletről szóló evangéliumi részletnek (Lk 1,26-38) Lukács evangéliumában van egy párhuzamos története; amikor Zakariás papnak jelenik meg az angyal a templomi áldozatbemutató közben. Zakariás és felesége – Erzsébet – már éltebb korúak voltak, és már lemondtak a gyermekáldásról. Az angyal ekkor közölte az öreg pappal, hogy gyermekük fog születni, akit Jánosnak fog nevezni. Zakariás kételkedett, nem hitte el, hogy két öreg embernek gyermeke születhet. Kételkedése miatt Isten némasággal büntette, s ez a némasága csak Keresztelő János születésekor szűnt meg.

Mária – Zakariással ellentétben – nem kételkedett, csak kérdezett. Azért kérdezett, mert ő még nem élt házasságban, s nem értette, miként születhet ebben a helyzetben gyermeke. Mária megkapta a választ: „A Szentlélek száll rád, s a Magasságbeli ereje borít be árnyékával. Ezért a születendő Szentet is az Isten Fiának fogják hívni.” (Lk 1,35) Mária erre beleegyezően azt válaszolta: „Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.” (Lk 1,38)

2./ Kérdezhetjük, hogy mi volt Mária titka; miért tudta készséggel elfogadni az emberileg lehetetlennek látszó dolgot, hogy neki természetfeletti úton fog gyermeke születni? Miért nem volt képes ugyanerre Zakariás, a pap; miért nem tudta elfogadni kételkedés nélkül, hogy neki természetfeletti módon gyermeke születhet?

Erre a kérdésre csak egy válasz adható: Mária büntelen volt, méghozzá fogantatásától kezdve, Zakariás pedig nem volt büntelen. Mária büntelenségének jutalma a *hit boldogsága* volt. Később, amikor Mária meglátogatta Erzsébetet, a várandós asszony így köszöntötte az ugycsak áldott állapotban lévő Máriát: „Boldog vagy, mert hittél annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neked.” (Lk 1,45)

Az angyali üdvözlés története rámutat arra, hogy a büntelenségnek van jutalma: a hit boldogsága. Sokszor hallottam már nem hívő emberektől az a mondatot, hogy „jó nektek, akik tudtok hinni”. Főleg az élet határhelyzeteiben szokták ezt megfogalmazni: egy súlyos betegség, vagy haláleset kapcsán, amikor látják, hogy a hit valóban kapaszkodót és támaszt ad a hívő embernek.

3./ Jó annak, aki tud hinni. „Boldog vagy, mert hittél!” - mondta Erzsébet a hozzá látogató Máriának. Ne gondoljuk azt, hogy a hit boldogsága csak úgy véletlenül kijut valakinek. A hit boldogsága nem a vak szerencse, vagy valamiféle sorsolás eredménye. A hit boldogságáért meg kell „dolgozni”. Hogyan? Úgy, hogy tisztán tartom a lelkiismeretemet. Ha Mária büntelensége volt boldogságának a kiváltója, akkor ez minden emberre érvényes. A büntelenség megszerezhető a bűnbánat szentségében. Az Egyház meg is kívánja, hogy évente legalább egyszer a nagyböjti és húsvéti időben szentáldozáshoz és szentgyónáshoz járjunk. A bűnbánat szentsége nem egy önkínzás, hanem olyan feladat, amely büntelenséget ad, s ezáltal megkapjuk a *hit boldogságát*.

4./ Amikor Mária meglátogatta Erzsébetet, bizonyára látszott rajta a boldogság, ezért mondta Erzsébet boldognak Máriát. A hite miatt mondta boldognak. A hívő emberen is meglátszik a hit boldogsága; ezért mondják olykor nem hívő emberek, hogy „jó nektek, mert van hitetek”.

A hit olyan kincs, amit nem lehet megvásárolni, nem lehet sorsolással elnyerni. A hit Isten ingyenes ajándéka. Ám a hit boldogságáért meg kell dolgozni: meg kell tisztítani a lelkiismeretet a bűn szennyétől. Ha elvégezzük a lelkiismeret megtisztításának feladatát, Isten megjutalmaz érte: a hit boldogságával jutalmaz meg érte.